

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU
EURÓPSKEJ ÚNIE (druhá komora)
z 21. marca 2013

Vec F-93/11

Jamal Taghani
proti
Európskej komisii

„Verejná služba — Verejné výberové konanie — Rozhodnutie výberovej komisie o nepripustení na hodnotiace skúšky — Opravné prostriedky — Žaloba podaná bez toho, aby sa počkalo na rozhodnutie o administratívnej sťažnosti — Prípustnosť — Zmena oznámenia o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov — Zásada ochrany legitímnej dôvery — Právna istota“

Predmet: Žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a, ktorou J. Taghani navrhuje jednak zrušiť rozhodnutie výberovej komisie všeobecného výberového konania EPSO/AST/111/10 o jeho nepripustení na hodnotiace skúšky a jednak zaviazať Európsku komisiu na náhradu ujmy, ktorú údajne utrpel v dôsledku tohto rozhodnutia

Rozhodnutie: Rozhodnutie výberovej komisie verejného výberového konania EPSO/AST/111/10 z 15. júna 2011 o nepripustení J. Taghaniho na hodnotiace skúšky sa zrušuje. Európska komisia je povinná zaplatiť J. Taghanimu sumu 1 000 eur. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Abstrakt

1. *Žaloby úradníkov — Záujem na konaní — Žaloba proti rozhodnutiu výberovej komisie výberového konania — Zmena oznámenia o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov — Uchádzač, ktorý by nemohol pokračovať vo výberovom konaní ani v prípade nevykonania zmeny — Nepripustnosť — Výnimka*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 91)

2. *Žaloby úradníkov — Žaloba proti rozhodnutiu o nepripustení na skúšky výberového konania — Možnosť odvolávať sa na nezrovnalosti v oznámení o výberovom konaní*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 90 ods. 2 a článok 91)

3. *Žaloby úradníkov — Rozhodnutie výberovej komisie výberového konania — Predchádzajúca administratívna sťažnosť — Fakultatívny charakter — Rozhodnutie založené na oznámení o výberovom konaní zmenenom po uskutočnení vstupných testov — Neexistencia vplyvu*
(Služobný poriadok úradníkov, článok 90 ods. 2 a článok 91 ods. 2)

4. Žaloby úradníkov — Rozhodnutie výberovej komisie výberového konania — Predchádzajúca administratívna sťažnosť — Fakultatívny charakter — Podanie — Dôsledky — Zachovanie práva predložiť vec priamo na súd Únie
(Služobný poriadok úradníkov, článok 90 ods. 2 a článok 91 ods. 2)

5. Úradníci — Výberové konanie na základe kvalifikácie a skúšok — Podmienky úspešného absolvovania — Stanovenie oznámením o výberovom konaní — Zmena oznámenia o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov s dôsledkom zníženia šancí uchádzačov v nich uspieť — Porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery
[Služobný poriadok úradníkov, príloha III, článok 1 ods. 1 písm. e)]

6. Úradníci — Výberové konanie na základe kvalifikácie a skúšok — Podmienky úspešného absolvovania — Stanovenie oznámením o výberovom konaní — Zmena oznámenia o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov s dôsledkom zníženia šancí uchádzačov v nich uspieť — Porušenie zásady právnej istoty
[Služobný poriadok úradníkov, príloha III, článok 1 ods. 1 písm. e)]

7. Úradníci — Zásady — Proporcionalita — Rozsah — Uplatnenie ako odôvodnenie opatrenia v rozpore so zásadou legitímnej dôvery — Vylúčenie

1. V rámci žaloby o neplatnosť rozhodnutia výberovej komisie založeného na oznámení o výberovom konaní zmenenom korigendom po uskutočnení vstupných testov, ktorým nebol žalobca pripustený na hodnotiace skúšky, žalobca nemá právny záujem na konaní, ak sa preukáže, že by nemohol pokračovať vo výberovom konaní ani v prípade neexistencie korigenda.

Inak je to však v prípade, ak nie je právne dostatočne preukázané, že žalobca by nebol pripustený do nasledujúcej etapy výberového konania a že teda nie je s určitosťou preukázaný nedostatok záujmu na konaní žalobcu.

(pozri body 29, 31 a 32)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 9. novembra 2004, Vega Rodríguez/Komisija, T-285/02 a T-395/02, body 25 a 27

2. Vzhľadom na komplexný charakter prijímacieho konania, ktoré sa skladá z úzko po sebe nasledujúcich rozhodnutí, sa žalobca pri podaní žaloby smerujúcej proti neskoršiemu individuálnemu rozhodnutiu, akým je rozhodnutie o nepripustení na hodnotiace skúšky, môže odvolávať na nezrovnalosti, ku ktorým došlo v priebehu výberového konania vrátane tých, ktorých pôvod možno nájsť v samotnom texte oznámenia o výberovom konaní.

(pozri bod 38)

Odkaz:

Súdu prvého stupňa: 16. septembra 1993, Noonan/Komisija, T-60/92, bod 23

Súd pre verejnú službu: 14. apríla 2011, Clarke a i./ÚHVT, F-82/08, bod 79 a tam citovaná judikatúra

3. Podanie predchádzajúcej administratívnej sťažnosti je obligatórne, pokiaľ autorom napadnutého aktu je menovací orgán, ale fakultatívne v prípade, ak akt prijala výberová komisia výberového konania.

Pokiaľ ide o žalobu proti rozhodnutiu výberovej komisie výberového konania o nezapísaní žalobcu na zoznam uchádzačov, ktorí dosiahli najlepšie známky vo vstupných testoch, je možné, aby sa žalobca obrátil priamo na súd Únie bez predchádzajúcej sťažnosti a to aj v prípade, ak napáda skutočnosť definovanú v oznámení o výberovom konaní alebo jeho korigende.

Okrem toho skutočnosť, že rozhodnutie výberovej komisie je založené na oznámení o výberovom konaní zmenenom korigendom po uskutočnení vstupných testov, nemá za následok, že neúspešný uchádzač je pozbavený práva podať žalobu priamo proti rozhodnutiu výberovej komisie.

(pozri body 39 – 41)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: Noonan/Komisnia, už citovaný, bod 23

Súd pre verejnú službu: 28. októbra 2010, Vicente Carbajosa a i./Komisia, F-77/08, body 27 až 31 a 35 až 37

4. Konanie o administratívnej sťažnosti nemá význam, pokiaľ výhrady sú namierené proti rozhodnutiu výberovej komisie výberového konania, keďže menovací orgán nemá prostriedky na nápravu týchto rozhodnutí, takže opravný prostriedok voči rozhodnutiu výberovej komisie výberového konania obvykle spočíva v predložení veci priamo súdu Únie.

V tejto súvislosti ani zo služobného poriadku ani z judikatúry nevyplýva, že uchádzač vo výberovom konaní, ktorý sa predsa rozhodol podať na menovací orgán sťažnosť proti rozhodnutiu výberovej komisie, nemôže priamo predložiť vec na súd bez počkania na rozhodnutie o sťažnosti. Naopak, ak sa uchádzač obráti na menovací orgán formou administratívnej sťažnosti, dôsledkom takeého postupu, bez ohľadu na jeho právny význam, nemôže byť pozbavenie uchádzača jeho práva priamo podať vec na súd. V dôsledku toho za opísaných podmienok, ak sa uchádzač vo výberovom konaní rozhodne priamo podať vec na súd, tento súd musí stanoviť, či bola žaloba podaná v lehote troch mesiacov a desiatich dní odo dňa doručenia rozhodnutia spôsobujúceho žalobcovi ujmu.

(pozri body 44, 46 – 48)

Odkaz:

Súd pre verejnú službu: 20. júna 2012, Cristina/Komisnia, F-66/11, body 37, 40 a 41 a tam citovaná judikatúra

5. Zmena pravidiel týkajúcich sa hodnotenia testov stanovených oznámením o výberovom konaní môže ovplyvniť šance dotknutej osoby na zápis do zoznamu uchádzačov pripustených k hodnotiacim skúškam, pretože dôsledkom takejto zmeny môže byť zvýšenie počtu uchádzačov, ktorí získajú v testoch minimálnu známku, čím sa znížia jej šance dostať sa medzi najlepších uchádzačov. Z tohto hľadiska uplatnenie korigenda k oznámeniu o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov nerešpektuje uistenia, ktoré jej poskytlo oznámenie o výberovom konaní a teda porušilo zásadu ochrany legitímnej dôvery.

Skúšky porovnávacieho charakteru sú totiž už z definície skúškami, v ktorých sa posudzuje výkonnosť každého uchádzača podľa výkonnosti ostatných, a teda počet uchádzačov pripustených na tieto skúšky môže mať vplyv na posúdenia výberovej komisie ohľadom uchádzačov. Tieto posúdenia odrážajú

hodnotový úsudok na výkon uchádzača v porovnaní s výkonmi ostatných uchádzačov. Z toho vyplýva, že čím je vyšší počet uchádzačov na tento typ skúšok, tým je vyššia úroveň požiadaviek výberovej komisie na týchto uchádzačov.

(pozri body 71, 72, 75 a 89)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 5. marca 2003, Staelen/Parlament, T-24/01, bod 57

6. Zásada právnej istoty má zabezpečiť predvídateľnosť situácií a právnych vzťahov podliehajúcich právu Únie. Aj keď táto zásada vo všeobecnosti nedovoľuje, aby časová pôsobnosť aktu inštitúcií Únie vznikla pred dátumom jeho uverejnenia, výnimočne sa tak môže stať v prípadoch, keď to vyžaduje cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, a náležite sa chráni legitímna dôvera dotknutých osôb. Tieto podmienky nie sú splnené v prípade korigenda k oznámeniu o výberovom konaní meniaceho hodnotenie vstupných testov uvedeného výberového konania po ich uskutočnení.

Pokiaľ menovací orgán po uverejnení oznámenia o výberovom konaní zistí, že požadované podmienky boli prísnejšie ako to vyžadovali potreby služby, môže buď pokračovať v prijímacom konaní a prípadne prijať nižší počet úspešných uchádzačov ako bol pôvodne plánovaný alebo znovu začať výberové konanie tým, že vezme späť pôvodné oznámenie o výberovom konaní a nahradí ho opraveným oznámením. Prijatie korigenda k oznámeniu o výberovom konaní po tom, ako sa určité skúšky uskutočnili, však nemožno považovať za rovnocenné jednému alebo druhému z uvedených riešení.

(pozri body 76 – 78, 81 a 82)

Odkaz:

Súdny dvor: 15. septembra 2005, Írsko/Komisia, C-199/03, bod 69

Súd prvého stupňa: 2. októbra 1996, Vecchi/Komisia, T-356/94, bod 56

Všeobecný súd Európskej únie: 10. novembra 2010, ÚHVT/Simões Dos Santos, T-260/09 P, bod 48 a tam citovaná judikatúra

7. Na základe zásady proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, sa zákonnosť opatrenia prijatého inštitúciou Únie viaže na podmienku, že ak si možno vybrať medzi viacerými vhodnými opatreniami, je potrebné použiť najmenej obmedzujúce opatrenie a spôsobené nevýhody nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovanému cieľu. Úvahy spojené s primeranosťou opatrenia však nemôžu odôvodniť prijatie aktu, ktorý porušuje zásadu legitímnej dôvery, akým je zmena oznámenia o výberovom konaní po uskutočnení vstupných testov, keďže zásada proporcionality sa môže uplatniť iba v prípade, ak si možno vybrať medzi viacerými vhodnými opatreniami.

(pozri bod 88)

Odkaz:

Súd prvého stupňa: 21. októbra 2004, Schumann/Komisia, T-49/03, bod 52

Súd pre verejnú službu: 30. septembra 2010, Torijano Montero/Rada, F-76/05, bod 81 a tam citovaná judikatúra